SKLEP SVETA (SZVP) 2021/1694

z dne 21. septembra 2021

v podporo univerzalizaciji, izvajanju in krepitvi Konvencije o prepovedi ali omejitvi uporabe nekaterih vrst klasičnega orožja, za katere se lahko šteje, da imajo čezmerne travmatične učinke ali da glede ciljev delujejo enako (CCW)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji ter zlasti členov 28(1) in 31(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije iz leta 2016 (v nadaljnjem besedilu: globalna strategija EU) je poudarjeno, da bo Unija okrepila svoj prispevek k skupni varnosti Evrope.

(2) V globalni strategiji EU je navedeno, da Unija odločno podpira univerzalizacijo, dosledno izvajanje in izvrševanje večstranskih pogodb in režimov za razoroževanje, neširjenje in nadzor nad oborožitvijo.

(3) Eden takih instrumentov, tj. Konvencija Združenih narodov o prepovedi ali omejitvi uporabe nekaterih vrst klasičnega orožja, za katere se lahko šteje, da imajo čezmerne travmatične učinke ali da glede ciljev delujejo enako (CCW), ureja uporabo nekaterih vrst klasičnega orožja, za katere se lahko šteje, da imajo čezmerne travmatične učinke na udeležence spopadov ali da zelo škodujejo civilnemu prebivalstvu, v oboroženih spopadih.

(4) Unija želi prispevati k univerzalizaciji, izvajanju in krepitvi CCW, da bi ta ostala močan in učinkovit del večstranskega sistema za razoroževanje, neširjenje orožja in nadzor nad orožjem.

(5) Na šesti revizijski konferenci za CCW, ki bo predvidoma decembra 2021, bodo določene prednostne naloge CCW za naslednjih nekaj let ter strategije in mehanizmi za njihovo udejanjanje.

(6) Unija želi prispevati k učinkovitemu izvajanju priporočil in sklepov šeste revizijske konference za CCW –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Unija podpira naslednje projekte:

(1) Priprava na šesto revizijsko konferenco za CCW in nadaljnje ukrepanje po njej;

(2) Podpora univerzalizaciji CCW;

(3) Omogočanje razprav o premalo raziskanih, novih in medsektorskih vprašanjih, ki so pomembna za CCW.

Projekti so podrobno opisani v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

1. Za izvajanje tega sklepa je odgovoren visoki predstavnik Unije za skupno zunanjo in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: VP).

2. Za tehnično izvedbo projektov iz člena 1 je odgovoren Urad Združenih narodov za razorožitev (v nadaljnjem besedilu: UN-ODA).

UN-ODA svojo nalogo opravlja pod odgovornostjo VP. V ta namen VP sklene potrebne dogovore z UN-ODA.

Člen 3

1. Referenčni finančni znesek za izvajanje projektov iz člena 1 je 1 603 517,64 EUR.

2. Odhodki, ki se financirajo iz referenčnega finančnega zneska, določenega v odstavku 1, se upravljajo v skladu s postopki in pravili, ki se uporabljajo za proračun Unije.

3. Komisija nadzoruje, ali se odhodki iz odstavka 2 pravilno upravljajo. V ta namen z UN-ODA sklene ustrezen sporazum. V njem se določi, da mora UN-ODA zagotoviti prepoznavnost prispevka Unije na način, ki ustreza obsegu tega prispevka.

4. Komisija si prizadeva skleniti sporazum iz odstavka 3 čim prej po začetku veljavnosti tega sklepa. V primeru težav v postopku o tem obvesti Svet, obvesti pa ga tudi o datumu sklenitve sporazuma.

Člen 4

1. VP Svetu poroča o izvajanju tega sklepa na podlagi rednih četrtletnih poročil, ki jih pripravi UN-ODA. Ta poročila so podlaga za ocenjevanje, ki ga izvede Svet.

2. Komisija poroča Svetu o finančnih vidikih projektov iz člena 1.

Člen 5

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

Ta sklep preneha veljati 24 mesecev po datumu sklenitve sporazuma iz člena 3(3). Ne glede na navedeno pa preneha veljati šest mesecev po začetku njegove veljavnosti, če v tem obdobju ni bil sklenjen tak sporazum.

V Bruslju, 21. septembra 2021

Za Svet
predsednik
G. DOVŽAN

PRILOGA

PROJEKTNI DOKUMENT

Projekt v podporo univerzalizaciji, izvajanju in krepitvi Konvencije o prepovedi ali omejitvi uporabe nekaterih vrst klasičnega orožja, za katere se lahko šteje, da imajo čezmerne travmatične učinke ali da glede ciljev delujejo enako (CCW) – HR(2021) 124

UTEMELJITEV IN OZADJE

Konvencija iz leta 1980 o prepovedi ali omejitvi uporabe nekaterih vrst klasičnega orožja, za katere se lahko šteje, da imajo čezmerne travmatične učinke ali da glede ciljev delujejo enako (CCW), je začela veljati 2. decembra 1983. Depozitar te konvencije in njenih priloženih protokolov je generalni sekretar Združenih narodov.

CCW je ključen instrument mednarodnega humanitarnega prava, sestavljen iz krovne konvencije, ki določa splošno področje uporabe in pravila delovanja, in petih priloženih protokolov, od katerih vsak prepoveduje ali ureja posebno vrsto orožja. Vsak protokol je tudi samostojen pravni instrument, ki ima lastno članstvo, v nekaterih primerih tudi izvedbene mehanizme.

Konvencija se je izkazala za prožen mehanizem, ki lahko obravnava najrazličnejše nove izzive na področju načinov in metod vojskovanja ter tako prispeva h kodificiranju in postopnemu razvoju mednarodnega humanitarnega prava (MHP). Konkretno je ta prožnost konvenciji omogočila, da se k prvotnim trem protokolom, sprejetim leta 1980, dodata nova protokola – Protokol IV o slepilnem laserskem orožju leta 1996 in Protokol V o eksplozivnih ostankih vojne leta 2003. Nadalje je bilo leta 2001 področje uporabe Konvencije in njenih protokolov razširjeno na oborožene spopade, ki nimajo mednarodnega značaja. Poleg tega so bila v sestavi skupine vladnih strokovnjakov obravnavana različna vprašanja, ki niso zajeta v protokolih; nazadnje so to bile nastajajoče tehnologije na področju smrtonosnih avtonomnih orožnih sistemov.

1. PROJEKTI

1.1 Projekt 1: Priprava na šesto revizijsko konferenco in nadaljnje ukrepanje po njej

1.1.1 Namen projekta

Šesta revizijska konferenca za CCW, ki bo predvidoma decembra 2021, bo priložnost, da visoke pogodbenice opravijo celovit pregled delovanja in statusa Konvencije in njenih protokolov ter ocenijo napredek pri izvajanju nedavnih sklepov. Visoke pogodbenice naj bi hkrati določile prednostne naloge Konvencije za naslednjih nekaj let ter strategije in mehanizme za njihovo udejanjanje. Mnogi menijo, da je leto 2021 ključen trenutek za določitev nadaljnjih korakov v zvezi s CCW.

Omejeno število dni, namenjenih seji pripravljalnega odbora in sami konferenci, številna vprašanja, relevantna za Konvencijo, ki bi jih lahko obravnavala konferenca, pa tudi dejstvo, da je pandemija COVID-19 vplivala na možnost izvajanja običajnega posvetovalnega procesa v okviru priprav na tako pomemben mejnik, kot je revizijska konferenca – vse to izpostavlja potrebo po podpori vsebinskim pripravam na konferenco, ki dopolnjujejo formalni proces. Poleg tega so zaradi raznolikosti sektorjev (vojaških, humanitarnih, diplomatskih, znanstvenih), ki so vključeni v zagotavljanje skladnosti z izvajanjem CCW, dialogi z več deležniki pred konferenco, ki zajamejo strokovno znanje na nacionalni in regionalni ravni, ne le zaželeni, temveč nujni za smiselnost revizijske konference.

Da bi ohranili zagon za vsebinsko pripravo na šesto revizijsko konferenco, je cilj tega stebra, da se v tesnem sodelovanju z nosilci funkcij CCW v Ženevi oceni v zadnjih letih opravljeno delo, vključno z doseženim napredkom in nerešenimi vprašanji. Tonamenske dejavnosti bi visokim pogodbenicam pomagale pri: (i) pridobivanju najsodobnejšega znanja o razvoju dogodkov, pomembnem za Konvencijo in vsakega od njenih protokolov, (ii) opredelitvi vrzeli in izzivov pri izvajanju CCW ter načinov za njihovo obravnavo, (iii) pravočasni opredelitvi možnih tem, ki bi jih lahko obravnavali na revizijski konferenci, kot tudi (iv) oblikovanju s tem povezanih nacionalnih in regionalnih stališč ter morebitnih predlogov, ki bi jih lahko obravnavali na konferenci. Cilj je zagotoviti kar največ priložnosti za bolj argumentirane in poglobljene razprave ter posledično vsebinske rezultate na šesti revizijski konferenci.

Revizijska konferenca je hkrati priložnost za oceno in nadaljnji razvoj obstoječih orodij, virov informacij in mehanizmov za izvajanje CCW, kot so nacionalna letna poročila o splošni konvenciji, spremenjenem Protokolu II in Protokolu V. Peta revizijska konferenca leta 2016 je, ob priznavanju pomena poročil pri zagotavljanju informacij o politiki in ukrepih na državni ravni ter mednarodnem sodelovanju in pomoči, predsedujoče letnim srečanjem visokih pogodbenic zadolžila, da spodbujajo višje stopnje poročanja. Vendar te stopnje običajno ostajajo pod 60 %, medtem ko se sistematična in kvalitativna analiza poročil še vedno ne izvaja. Drug primer je strategija za spodbujanje mednarodne tehnične pomoči in krepitev nacionalnih zmogljivosti za boj proti nevarnostim improviziranih eksplozivnih naprav (IED). Ta vključuje prostovoljni vprašalnik iz leta 2015, katerega revidirana različica bo predstavljena leta 2021, in izjavo iz leta 2016 o IED s poudarkom na preprečevanju, izmenjavi informacij, zmanjševanju nevarnosti in izobraževanju o tveganjih.

Po revizijski konferenci bodo v tesnem sodelovanju z nosilci funkcij CCW potekale razprave o dopolnitvi strategij in nadaljnjih ukrepov za izvajanje sklepov, sprejetih na konferenci. V teh razpravah se bo visokim pogodbenicam skušalo pomagati pri opredeljevanju praktičnih načinov za spremljanje nacionalnega in regionalnega izvajanja v petletnem obdobju do sedme revizijske konference.

1.1.2 Pričakovani rezultati projekta

(a) Dialogi z več deležniki za izmenjavo najrazličnejših mnenj v zvezi s skladnostjo s CCW.

(b) Skupno razumevanje prednostnih področij za pripravo revizijske konference med visokimi pogodbenicami.

(c) Večja ozaveščenost in večji prispevki nacionalnih strokovnjakov za CCW.

(d) Boljše razumevanje izzivov pri izvajanju na nacionalni in regionalni ravni ter načinov za reševanje takih težav med delegati za CCW.

(e) Priložnosti za visoke pogodbenice, da razvijejo in pojasnijo predloge, ki se predstavijo na šesti revizijski konferenci.

(f) Podpora nosilcem funkcij pri vsebinski pripravi šeste revizijske konference in pri izvajanju njenih sklepov.

1.1.3 Opis projekta

Pred šesto revizijsko konferenco in po njej bodo organizirana največ štiri tematska srečanja o:

(i) vprašanjih, o katerih se je razpravljalo po zadnji revizijski konferenci leta 2016 in ki jih je treba dodatno analizirati;

(ii) nedavnem razvoju dogodkov, pomembnem za ključne člene CCW in vseh pet njenih protokolov;

(iii) možnostih za pomoč nosilcem funkcij pri izvajanju sklepov, sprejetih na šesti revizijski konferenci.

Z nosilci funkcij CCW in visokimi pogodbenicami bodo potekala predhodna posvetovanja, da se določi osrednja tema posameznega srečanja. Cilj slednjih bo olajšati dialog med visokimi pogodbenicami. Srečanja bodo med drugim obsegala strokovne predstavitve in predstavnikom različnih sektorjev, tudi vlade, civilne družbe in akademikov, omogočila izmenjavo mnenj. Srečanja o drugem sklopu tem bodo visokim pogodbenicam pomagala pri pripravah na pregled posameznih členov in protokolov Konvencije, ki bo potekal na revizijski konferenci. Visokim pogodbenicam bodo, konkretneje, zagotovljeni elementi, s pomočjo katerih bo mogoče ugotoviti, ali bi bil glede na trenutne trende in izzive za kateri koli člen Konvencije ali njenih protokolov koristen temeljitejši pregled, nadaljnji ukrep ali sprememba. Po vsakem srečanju se pripravi povzetek razprav.

Če bo dovolj časa, bodo pred revizijsko konferenco organizirane regionalne ali podregionalne delavnice, na katerih bodo lahko nacionalni strokovni delavci v okviru manjših skupin sodelovali v nadaljnjih razpravah o ugotovitvah s tematskih srečanj. Ciljna skupina bodo diplomati, predstavniki obrambnega sektorja in nacionalne agencije za boj proti minam iz visokih pogodbenic. Povabljene bodo tudi regionalne organizacije in države podpisnice. Razmislilo se bo tudi o posebnem povabilu tistim visokim pogodbenicam, ki niso sodelovale v nedavnih procesih CCW, da bi tako kar najbolj povečali vključitev različnih stališč in bolje razumeli izzive, s katerimi se te države soočajo. Namen delavnic je spodbujati skupno razumevanje ključnih vprašanj ter izmenjevati informacije o nacionalnih in regionalnih prizadevanjih za izvajanje CCW, kar lahko prispeva k zasnovi predlogov, ki bi jih lahko obravnavali na revizijski konferenc ([1]).

Poleg tega bi lahko delavnice visokim pogodbenicam pomagale pri ocenjevanju uspešnosti obstoječih orodij ali vodil za izvajanje CCW ter ugotavljanju potrebe po novih za nadaljnjo podporo nacionalnim prizadevanjem v zvezi s tem, vključno z dejavnejšo izmenjavo informacij med državami. Zasedanja so lahko na primer namenjena raziskovanju podobnosti med nacionalnimi letnimi poročili o skladnosti s CCW, spremenjenim Protokolom II in Protokolom V in trendov v le-teh, pa tudi raziskovanju načinov, kako prispevati k usklajevanju med državami, ki potrebujejo tehnično pomoč, in tistimi, ki jo želijo zagotavljati. Prav tako bi lahko na zasedanjih preučevali učinkovitost strategije boja proti IED v okviru CCW in morebitne vrzeli v njej na podlagi opredelitve izzivov v nacionalni in regionalni ureditvi, pripravljenosti in zmogljivosti za obravnavo nevarnosti IED. V zvezi s tem si bo ta projekt prizadeval za izboljšanje sistematizacije in digitalizacije standardiziranih informacij, zagotovljenih v nacionalnih poročilih, kar lahko poveča dostopnost informacij in preglednost, pa tudi analizo in odločanje na podlagi podatkov.

1.2 Projekt 2: Podpora univerzalizaciji

1.2.1 Namen projekta

CCW ima 125 visokih pogodbenic, še štiri države (Egipt, Nigerija, Sudan in Vietnam) pa so Konvencijo podpisale, ne pa tudi ratificirale. Kljub prilagodljivosti CCW široki paleti perečih globalnih vprašanj in relevantnosti zanjo je stopnja univerzalizacije Konvencije v nekaterih regijah nižja od 50 %, kar geografsko omejuje zavezanost njenim normam ter vpliva na inkluzivnost in raznolikost pogledov v ključnih razpravah.

Akcijski načrt za spodbujanje univerzalne uporabe CCW, ki je bil sprejet na tretji revizijski konferenci, je bil uspešno podprt s Skupnim ukrepom EU 2007/528/SZVP z dne 23. julija 2007, zaradi česar se je povečalo število visokih pogodbenic CCW s 100 v letu 2006 na 110 v letu 2009. ([2]) Na revizijski pregledni konferenci leta 2016 so visoke pogodbenice CCW priznale, da je univerzalizacija ključnega pomena za uspeh Konvencije, in nosilcem funkcij naložile, naj razmislijo o pripravi novega akcijskega načrta (CCW/CONF.V/10). Cilj tega projekta je države, ki niso pogodbenice, podpreti pri podrobnejšem seznanjanju z namenom in delovanjem Konvencije, pa tudi s koristmi pristopa, ter jih spodbuditi k dejavnejšemu sodelovanju na srečanjih in pri ustreznih dejavnostih CCW. Njegov namen je analizirati izzive za

([1]) Če okoliščine ne bodo v prid organizaciji regionalnih ali podregionalnih delavnic pred revizijsko konferenco, se bodo te dejavnosti organizirale po konferenci in bodo namenjene spremljanju izvajanja sklepov konference. Zaključki regionalnih razprav in predlogi z le-teh bodo posredovani ženevskim delegatom, da bi jim pomagali pri pripravi načrta v ta namen.

([2]) Štiri države iz Afrike, po dve državi z Bližnjega vzhoda in Sredozemlja, ena iz Srednje Azije, ena iz Latinske Amerike in Karibov ter dve iz Evrope.

spodbujanje univerzalne uporabe Konvencije ter nosilcem funkcij in državam pomagati pri usklajenem, trajnostnem in inovativnem ozaveščanju. Poleg tega naj bi razširil in ohranjal mrežo strokovnjakov in strokovnih delavcev na nacionalni ravni, ki bodo sodelovali s skupnostjo CCW tudi po koncu projektnega cikla. Ti bi lahko tako poglobili poznavanje in razumevanje CCW v regionalnih in domačih forumih, tudi zato, da bi izkoristili priložnosti nevisokih pogodbenic za pristop h Konvenciji. Po drugi strani bo taka mreža razširila nabor govornikov za srečanja strokovnjakov za CCW, iz katere bo mogoče črpati.

Glede na to, da je zaradi zahteve, da morajo države ob pristopu h Konvenciji privoliti v zavezanost vsaj dvema protokoloma, članstvo v posameznih protokolih različno, bo ta projekt podpiral tudi univerzalizacijo protokolov Konvencije ([3]).

1.2.2 Pričakovani rezultati projekta

(a) Prispevek k oblikovanju usklajenega, strateškega pristopa nosilcev funkcij in visokih pogodbenic k univerzalizaciji.

(b) Boljše razumevanje CCW med ustreznimi nacionalnimi organi in strokovnjaki.

(c) Vzpostavitev mreže strokovnjakov in strokovnih delavcev za nadaljnje sodelovanje v okviru prizadevanj na državni ali regionalni ravni za univerzalizacijo in izvajanje CCW.

(d) Večje število nevisokih pogodbenic, odločenih pristopiti k CCW in sodelovanju pri dejavnostih CCW.

(e) Geografsko bolj uravnotežena zavezanost CCW in njenim protokolom.

(f) Razvoj elementov, ki jih morajo nosilci funkcij upoštevati za morebitno pripravo posodobljenega akcijskega načrta za univerzalizacijo.

1.2.3 Opis projekta

Organiziranih bo največ šest podregionalnih delavnic o univerzalizaciji. V skladu z najnovejšim akcijskim načrtom za univerzalizacijo ([4]) bodo imele prednost države, ki niso pogodbenice, pa so jih prizadele mine in eksplozivni ostanki vojne, ter regije z nizko stopnjo zavezanosti, kot je predlagano v nadaljevanju:

Regija	**Ciljne podregije**
Afrika	vse
Azija in Pacifik	Jugovzhodna Azija Pacifik
Vzhodna Evropa	Kavkaz
Latinska Amerika in Karibi	Karibi

Trajanje in vsebina delavnic bosta prilagojena podregionalnim kontekstom, prednostnim nalogam in zmogljivostim, tudi vplivu različnih vrst orožja v okviru CCW. Projekt se bo izvajal v tesnem sodelovanju s tremi regionalnimi centri UN-ODA v Afriki, Aziji in Pacifiku ter Latinski Ameriki in na Karibih.

Glede na pomen vojaškega strokovnega znanja in humanitarnih ukrepov za izvajanje Konvencije bodo poleg strokovnjakov za diplomatsko politiko povabljeni tudi predstavniki obrambnega sektorja ter nacionalnih agencij za razminiranje in boj proti eksplozivom. K sodelovanju na delavnicah bodo vabljeni tudi visoke pogodbenice CCW iz zadevne regije, da bi omogočili medsebojno izmenjavo, in predstavniki regionalnih organizacij. Če bo mogoče, bodo vabljeni nosilci funkcij CCW in ženevski delegati iz ustreznih držav nepogodbenic.

([3]) Protokol I o prepovedi uporabe orožja, katerih delov ni mogoče odkriti (118 visokih pogodbenic), spremenjeni Protokol II o prepovedi ali omejitvi uporabe min, min presenečenja in drugih priprav, kot je bil spremenjen 3. maja 1996 (106 visokih pogodbenic), Protokol III o prepovedih ali omejitvah uporabe zažigalnih orožij (115 visokih pogodbenic), Protokol IV o slepilnem laserskem orožju (109 visokih pogodbenic) in Protokol V o eksplozivnih ostankih vojne (96 visokih pogodbenic). Še vedno velja tudi prvotni Protokol II, sprejet leta 1980, s 95 visokimi pogodbenicami, od katerih pa jih nekaj ni pristopilo k njegovi spremenjeni različici.

([4]) „Pospešeni akcijski načrt za univerzalizacijo Konvencije in njenih priloženih protokolov“ (CCW/CONF.IV/4/Add.1).

Za nevisoke pogodbenice, ki na podregionalnih delavnicah izkažejo zanimanje za pristop k CCW, se lahko organizira specifični dialog z večjo skupino deležnikov. Poleg tega se bo proti koncu projekta vnovič stopilo v stik z vsemi udeleženci delavnic, da bi se od njih pridobilo povratne informacije in pregledalo napredek.

Prav tako bodo organizirane razprave v majhnih skupinah med visokimi pogodbenicami določenega protokola in tistimi, ki so pogodbenice Konvencije, niso pa pristopile k protokolu, da bi se lahko prve odzvale na pomisleke in vprašanja slednjih o izvajanju in skladnosti na nacionalni ravni. Namen tega je spodbujati univerzalno uporabo CCW kot celote, pa tudi protokolov.

Zbrano ali pripravljeno bo različno izobraževalno gradivo in gradivo za ozaveščanje o CCW, ki bo objavljeno na strani projekta na spletnem mestu UN-ODA. Ta projekt bo temeljil na uspešnosti in naukih iz izkušenj z dejavnostmi univerzalizacije, ki se izvajajo v okviru Skupnega ukrepa Sveta Evropske unije v podporo CCW (dok. 2007/528/SZVP) iz leta 2007, in podobnih prizadevanjih v okviru drugih ženevskih konvencij o razoroževanju.

1.3. Projekt 3: Omogočanje razprav o premalo raziskanih, novih in medsektorskih vprašanjih, ki so pomembna za CCW

1.3.1 Namen projekta

Cilj tega projekta je, da se v tesnem sodelovanju z nosilci funkcij CCW opredelijo premalo raziskana, nova in medsektorska vprašanja, ki so pomembna za Konvencijo, in se tako dopolni formalni proces, in se o njih razpravlja. Dejavnosti bodo visokim pogodbenicam CCW nudile neformalni forum s sedežem v Ženevi, v okviru katerega bodo lahko prek izmenjave z več deležniki preučevale ta vprašanja, kar bo omogočilo boljše razumevanje povezav med različnimi vprašanji ter zagotovilo dopolnjevanje prizadevanj znotraj sektorjev in med njimi.

1.3.2 Pričakovani rezultati projekta

(a) Celoviti in medregionalni dialogi z več deležniki za spremljanje vprašanj, ki niso dovolj raziskana, med srečanji CCW in drugimi forumi.

(b) Priprava rezultatov in sklepnih dokumentov, v katerih so navedene zadeve, ki se jih je izpostavilo in o katerih se je razpravljalo, po potrebi pa tudi cilji in priporočila za nadaljnje ukrepanje, s čimer se zagotovi vsebinski prispevek k srečanjem CCW, zlasti srečanjem strokovnjakov.

(c) Vzpostavitev mreže strokovnjakov, strokovnih delavcev, mednarodnih in regionalnih organizacij, akademikov, civilne družbe, industrije in mladih, ki bodo sodelovali pri razpravah o CCW.

(d) Razširjanje pobud, dogodkov in analitičnih ugotovitev, ki so povezani s CCW in so zanjo pomembni, znotraj mreže in širšemu občinstvu.

(e) Spodbujanje bolj uravnotežene zastopanosti spolov med strokovnjaki, ki sodelujejo na srečanjih CCW in pri s tem povezanih razpravah.

1.3.3 Opis projekta

Številne dejavnosti je že mogoče opredeliti, druge pa bodo izšle iz podlagi sklepov šeste revizijske konference, ko bo projekt že v teku. Na tej podlagi bo projekt opredelil vprašanja, ki so še vedno premalo raziskana, a si zaslužijo nadaljnjo analizo in razpravo. Na podlagi tega procesa bo nato organizirana vrsta hibridnih okroglih miz in (spletnih) seminarjev, na katerih bodo pod vodstvom akademikov in industrije potekale razprave strokovnjakov in strokovnih delavcev, v okviru katerih bodo ta vprašanja še bolj izpostavili in jih nadalje preučili. Med tematske predloge med drugim spadajo razvoj Konvencije, inovativni pristopi za izpolnitev namena in ciljev Konvencije in njenih protokolov ter smiselno sodelovanje žensk pri odločitvah o razoroževanju, politiki in načrtovanju programov. Prav tako bodo v Ženevi o teh temah ob robu srečanj CCW, kolikor je mogoče, organizirani spremljajoči dogodki.

Poleg tega bodo v pomoč pri prihodnjih prizadevanjih za izvajanje opredeljeni ključni akterji v vladah, mednarodnih in regionalnih organizacijah, akademskih krogih, civilni družbi, mladinskih organizacijah in industriji ter njihove obstoječe in načrtovane pobude, ki bi lahko obogatile razprave o CCW. Na podlagi tega se bodo zbirale in razširjale informacije o prihodnjih dogodkih in pobudah, ki jih organizirajo ključni akterji, pa tudi ugotovitve in zaključki študij in raziskav, pomembnih za CCW.

Rezultati in izidi vseh dejavnosti v okviru tega projekta se bodo zbirali, pa tudi, kadar bo to mogoče in se bo štelo za koristno, prevedli in objavili, med drugim zato, da bi na geografsko in jezikovno vključujoč način privabili nove deležnike. Hkrati se bodo, če bo to mogoče in ustrezno, oblikovale nadaljnje dejavnosti, v okviru bodo potekala posvetovanja s ključnimi deležniki, kot so sedanji in nekdanji nosilci funkcij CCW.

2. METODOLOGIJA

Dejavnosti tega projekta se bodo izvajale predvsem na spletu, gradivo pa se bo razvijalo in razširjalo digitalno. Omembe vredne izjeme so tiste dejavnosti, pri katerih je možna fizična prisotnost in te ni mogoče nadomestiti s postopki na daljavo ali pri katerih bi bil format v živo stroškovno učinkovitejši kot virtualni. Zbirali se bodo tudi povzetki tematskih srečanj in razprav strokovnjakov, ki bodo dani na voljo visokim pogodbenicam CCW in drugim zainteresiranim akterjem na spletnem mestu projekta.

3. POROČANJE IN OCENA

UN-ODA bo visokemu predstavniku in Komisiji predložil končno finančno in opisno poročilo, v katerem bodo med drugim navedeni nauki, vsakih šest mesecev pa tudi kratko poročilo o napredku.

4. TRAJANJE

Predlagano trajanje izvajanja projekta je 24 mesecev.

5. PREPOZNAVNOST EU

Sprejeti bodo vsi ustrezni ukrepi za obveščanje javnosti o tem, da je izvedene dejavnosti financirala Unija. Ti ukrepi se bodo izvajali v skladu s Priročnikom o komunikaciji in prepoznavnosti v okviru zunanjega delovanja EU, ki ga je pripravila in objavila Evropska komisija. Prepoznavnost prispevka Unije se bo zagotavljala z ustreznim trženjem in oglaševanjem, pri čemer bo izpostavljena vloga Unije ob zagotavljanju preglednosti njenih ukrepov, javnost pa seznanjena z razlogi za ta sklep ter s podporo Unije temu sklepu in rezultati te podpore. Na gradivu, pripravljenem v okviru projektov, bo na vidnem mestu prikazana zastava Unije v skladu s smernicami Unije za ustrezno uporabo in prikaz zastave.

6. NOSILEC IZVAJANJA

Izvajanje tega projekta bo v skladu s sporazumom o prispevku, ki ga skleneta Evropska komisija in UN-ODA, zaupano uradu UN-ODA.

Projekt se bo izvajal v tesnem sodelovanju in ob tesnem usklajevanju s tremi regionalnimi centri UN-ODA v Afriki, Aziji in Pacifiku ter Latinski Ameriki in na Karibih. Dejavno se bodo iskale priložnosti za skupne ali nadaljnje dejavnosti s partnerji (kot so UNIDIR, ICRC in UNMAS) in po potrebi drugimi organizacijami, da bi se izognili podvajanju, povečali učinek posameznih prizadevanj in kar najbolj povečali razširjanje rezultatov.